

[Kyed.]

Lad os, ærede Medlem, lade være med i en Debat som denne at fremkomme med Trusler.

Imidlertid maatte man fra Regeringspartierne lade dette uberettigede og usaglige Krav falde i Forbindelse med denne Sag. Naturligere havde det været, at man var gaaet med til at hæve Rugprisen til 12 Kr. Det kunde ikke gennemføres, og vi gik saa med til de 11 Kr. 50 Øre i Erkendelse af, at kun en mindre Del af den danske Rug er Genstand for Handel; i hvert Fald som Dyrkningsforholdene for Tiden er, bliver der ikke omsat meget i Handelen, langt den største Part bliver brugt til Opfodring hjemme paa Ejendommene. Men Sagen kan komme til at ligge anderledes med Hensyn til Rugprisen, hvis Afspærringen af udenlandske Markeder for dansk Landbrugsproduktion fortsættes og maaske endda udvides, thi i saa Fald maa vi ind paa at bruge dansk Rug til Brød i større Omfang, og det medfører, at der i kommende Kornordninger maa ske en Ændring i Prisforholdet, thi det kan jo ikke være rigtigt, at de fattigste Egne af Landet skal nøjes med en lavere Pris paa deres Salgsvarer end andre, fordi Varen nu bruges til Brød. Forholdet er jo det, at man ikke kræver, at andre Faktorer saasom Lønninger og Handelsomkostninger, der deltager i Rugbrødsprisens Dannelse, skal nedsættes; disse Omkostninger er jo tværtimod steget i Løbet af de sidste 20 Aar, hvorimod Rugprisen, enten man vil sætte den til 12 eller 13 Kr., ligger under den Pris, vi kender fra før Krigen. I Betragtning af dette Forhold forundrer det mig, at den højtærede Statsminister har fremsat følgende Udtalelse til Pressen: Om et Par Dage vil en Kornordning lægge tunge Byrder paa selv de fattigste i Landet til Fordel for Landbruget. En saadan Udtalelse kan efter min Mening kun være en Kilde til Misforstaaelse, og alle havde været bedre tjent med, at den ikke var blevet fremsat. Den højtærede Indenrigsminister siger, at det er da rigtigt. Maaske den højtærede Indenrigsminister vil tage Ordet og begrunde Rigtigheden heraf, for det var dog rart at se, hvor tunge Byrder der kan fremkomme i denne Forbindelse, hvor stor en Del af Rugbrødsprisen der skyldes selve Rugen, og hvor stor en Del alle de andre Omkostninger, der indgaar i Rugbrødsprisens Dannelse.

Hvad i øvrigt selve Lovforslaget angaar, da optræder det mod Sædvane i hele

sin Nøgenhed, uden Paahæng af nogen Art. Man har i Kornudvalget været enig om, at der af valutamæssige og prismæssige Grunde ikke skal udstedes flere Valutaattester, end Nødvendigheden kræver, for at man kan indføre den Mængde Korn, der skal til for at supplere Landets Høst. Det er ligeledes Meningen — det er man enig med den højtærede Landbrugsminister om —, at der ikke skal udstedes flere Valutaattester, end at dansk Korn kan omsættes paa Grundlag af de fastsatte cif-Priser, dog maa det være saadan, at Attesterne ikke kan blive Genstand for Handel.

I Traad med det, jeg her har fremført, og den Grundbetragtning, der ligger bag Lovforslaget, er en Korntælling berettiget og nødvendig for at give Kornudvalget de fornødne Oplysninger at arbejde efter.

Saaledes som det ogsaa var i den forrige Kornlov, er Afgiftsberegningen og cif-Priserne gældende for Foderkorn, hvori de saakaldte haarde Kornsorter ikke kommer i Betragtning ved Afgiftsberegningen; der paalægges disse haarde Kornsorter den samme Afgift uanset den cif-Pris, de derved kommer op til, som der paalægges de bløde Kornsorter, Foderkornet.

Hvad Kornkøberne angaar, er de jo ikke alene sikrede med Hensyn til Prisernes Højde gennem de anførte cif-Priser, men de er ogsaa sikrede mod at faa en urentabel Svineproduktion, derigennem at man har sat cif-Priserne i Forhold til Flæskeprisen for 1 kg Svin. Det Forholdstal, man her har benyttet, kan omdisputeres; nogle mener, at det er for højt, jeg har ikke hørt nogen mene, at det er for lavt. Man har tidligere haft Forholdet 1 til 9 fremme; i det Lovforslag, som blev vedtaget i Landstinget af de to Oppositionspartier, var det 1 til 9,5, her har man sat 1 til 10. Man er jo, som sagt, nødt til gennem *Forhandling* at komme til et Resultat, og vi har her maattet gaa noget længere, end maaske mange vil mene er rigtigt. Men alt taget i Betragtning tror jeg ikke, at den Kritik, der her kan øves, har noget nævneværdigt paa sig.

Hvad Efterbeskatningen af Lagrene angaar, vil der selvfølgelig blive megen Utilfredshed; derom er der ingen Tvivl. Men saaledes som § 4 er formet, maa jeg formene, at der er taget rimeligt Hensyn saavel til Landmændene som til Købmændene, uden at man er gaaet Kornkassen for nær. De Regler, der er ansat for Kornkassens Fordeling, har det selvfølgelig voldt betydeligt Besvær at opnaa Enighed om. Det er ikke nogen ukendt Sag, det fremgaar